

[Poul Antonsen.]

videre med en opfindelse eller med et opfindelseskompleks og eventuelt på opfinderisk vis komme til nye udførelsesformer eller nye udførelsesmåder for opfindelsen, som han ønsker patentbeskyttet, efter at han har ansøgt om patent på, hvad han først har opfundet. Jeg er klar over, at patentansøgeren i visse tilfælde vil kunne klare sig med reglerne i lovforslagets § 7 om tillægspatent, men det må vistnok være sådan, at ikke blot tidsmæssige, men også andre grunde i en række tilfælde udelukker anvendelsen af reglerne om tillægspatent.

Jeg har forstået, at man først på et forholdsvis sent tidspunkt er blevet opmærksom på de vanskeligheder, der her opstår. Jeg forstår, at man dog har været så meget opmærksom på problemet i Sverige og Norge, at der i visse officielle aktstykker i disse lande er en vis hensyntagen til problemet. Noget sådant savner jeg her i landet, og folketingsudvalgets betænkning af 7. december kommer heller ikke ind på spørgsmålet. Betænkningen synes i øvrigt helt igennem at have interesseret sig ret lidt for lovforslagets indhold, og de spørgsmål, som jeg rejste ved førstebehandlingen, og som ministeren stillede i udsigt at man skulle kunne komme ind på, er i hvert fald ikke omtalt i betænkningen.

Jeg forestiller mig, at man til imødegåelse af de her omhandlede vanskeligheder måske vil give visse anvendelige regler i den kommende handelsministerielle bekendtgørelse eller måske i forskrifter fra patentdirektoratet, men herom vil jeg gerne høre nærmere fra ministeren nu eller ved tredje behandling inden lovforslagets endelige vedtagelse. Det drejer sig om forhold, hvor patentansøgere snarest og allerede inden lovens ikrafttræden må have besked om, hvorledes de skal forholde sig, og hvorledes loven skal forstås.

Et herhen hørende specielt spørgsmål opstår i overgangsperioden fra den gamle lov til den nye lov. Efter lovforslagets overgangsregler punkt 6 kommer den nye lov til anvendelse straks fra sin ikrafttræden for alle under behandling værende patentansøgninger bortset fra sådanne ansøgninger, der er kommet så langt, at de er bekendtgjort efter den gamle patentlovs

§ 16. Det vil sige, at det bl. a. bliver den nye lovs patenterbarhedsbetingelser i § 2, der kommer til anvendelse på de fleste af de ved lovens ikrafttræden løbende patentansøgninger indleveret under den gamle lov. Det vil yderligere sige, at en patentansøger gennem lang tid, måske flere år, kan få en under den gamle lov indleveret patentansøgning anført som nyhedsskadelig imod sine egne yngre patentansøgninger, skønt den ældre patentansøgning efter den på ansøgningstidspunktet gældende lovgivning ikke skulle blive nyhedsskadelig, før den blev offentliggjort som trykt skrift. Man må se i øjnene, at patentansøgere vil kunne finde en sådan regel ikke bare overraskende, men også ubillig. Atter vil jeg her spørge ministeren, hvorledes man har tænkt sig at imødegå sådanne ubilligheder, hvor en måske for længst indgivet ansøgning under den gamle lov nu pludselig får en helt afgørende ny virkning, som tilsyneladende ikke kan imødegås på rimelig vis.

Jeg har forstået, at man har tænkt sig at hjælpe sådanne uheldige ansøgere efter en meget udvidet fortolkning af overgangsreglernes punkt 5, idet man måske vil anerkende, at når en ansøgers egne åbenlyse foranstaltninger ikke skal komme ham til skade, endog ikke, når de direkte angår den pågældende opfindelse, da bør hans andre endnu ikke tilgængelige patentansøgninger så meget mindre kunne volde ham fortræd. Det er muligt, at man kan gennemføre en sådan udvidet fortolkning i administrativ praksis, men jeg føler mig ikke overbevist om dens rigtighed og ej heller om, at fortolkningen vil blive accepteret af domstolene i Danmark, det kommer an på, men også i de andre nordiske lande, hvis vi senere får ordningen efter kapitel III.

Jeg vil derfor gerne høre ministeren udtale sig nærmere om dette spørgsmål og om en sådan udvidet fortolkning, der jo i hvert fald efter overgangsreglernes punkt 5 kun er mulig for yngre patentansøgninger, indleveret senest den 1. juli 1968. Jeg vil yderligere gerne henstille, om ikke udvalget mellem anden og tredje behandling bør optage dette spørgsmål og få indføjet en mere smidig eller eventuelt en supplerende overgangsbestemmelse på det her omhandlede punkt. Jeg tilføjer, at så vidt jeg kan